

«گزارش کار پروژه 4 آزمایشگاه»

«Operating system»

کسری کاشانی نژاد 810101490

البرز محمودیان 810101514

نرگس بابالار 810101557

سوال 1- علت غیرفعال کردن وقفه چیست؟ توابع **pushcli** و **popcli** به چه منظور استفاده شده و چه تفاوتی با **cli** و **sti** دارند؟

پاسخ:

غیرفعال کردن وقفه‌ها به منظور جلوگیری از ایجاد شرایط رقابتی

(**Race Conditions**) و اطمینان از اجرای ایمن و همگام کدهای حساس در محیط چندپردازشی یا چندنخی انجام می‌شود. در سیستم عامل **XV6**، این امر برای محافظت از منابع مشترک یا تغییر وضعیت پردازنده مورد استفاده قرار می‌گیرد.

تفاوت توابع **pushcli** و **popcli** با **cli** و **sti**:

- توابع **cli** و **sti** به ترتیب وقفه‌ها را به صورت مستقیم غیرفعال و فعال می‌کنند. این توابع ساده هستند ولی برای مدیریت پیچیده‌تر کافی نیستند.
  - توابع **pushcli** و **popcli** به طور خاص برای مدیریت پشته وقفه‌ها طراحی شده‌اند. این توابع می‌توانند وضعیت قبلی وقفه‌ها را ذخیره (**pushcli**) و بازگردانند (**popcli**) و از این طریق در مدیریت وقفه‌ها هنگام ورود و خروج از بخش‌های بحرانی کمک می‌کنند.
- این ویژگی باعث می‌شود وقفه‌ها در شرایط پیچیده‌تر به درستی مدیریت شوند و رفتار سیستم پیش‌بینی‌پذیر باقی بماند.

سوال 2- حالات مختلف پردازش ها در **XV6** را توضیح دهید. تابع **sched** چه وظیفه ای دارد؟

پاسخ:

حالات مختلف پردازش ها در: **XV6**

1. **UNUSED** (غیرفعال): پردازش های که در حال حاضر استفاده نمی شود و منابع آن آزاد شده اند.
2. **EMBRYO** (جنین): پردازش در حال ایجاد شدن است و هنوز کامل نشده است.
3. **SLEEPING** (خواب): پردازش در حال انتظار برای یک رخداد یا منبع است.
4. **RUNNABLE** (قابل اجرا): پردازش آماده اجرا است و منتظر پردازنده می باشد.
5. **RUNNING** (در حال اجرا): پردازش در حال اجرای دستورات خود روی پردازنده است.
6. **ZOMBIE** (زامبی): پردازش های که خاتمه یافته ولی هنوز والد آن نتایج را دریافت نکرده است.

وظیفه تابع **sched**:

تابع **sched** مسئول برنامه ریزی و تغییر بین پردازش ها است. این تابع پردازنده را از پردازش فعلی گرفته و به پردازش دیگری که در حالت قابل اجرا (**RUNNABLE**) است اختصاص می دهد. همچنین وظیفه اطمینان از ذخیره وضعیت پردازش فعلی (**Context Switching**) و بارگذاری وضعیت پردازش جدید بر عهده این تابع است. این عملکرد بخشی از زمان بند سیستم (**Scheduler**) است که تضمین می کند پردازش ها به ترتیب و بر اساس سیاست های زمان بندی اجرا شوند.

سوال 3- یکی از روش های سینک کردن این حافظه های نهان با یکدیگر روش **Modified-Shared-Invalid** است. آن را به اختصار توضیح دهید.
(اسلایدهای موجود در منبع اول کمک کننده شما خواهند بود).

پاسخ:

- این روش برای مدیریت همگام سازی داده ها بین حافظه های نهان (**Cache Coherency**) در سیستم های چندپردازنده ای استفاده می شود. سه وضعیت اصلی در این روش وجود دارد:
- **Modified** (تغییر یافته): بلوک حافظه فقط در یک کش وجود دارد و مقدار آن تغییر کرده است. این مقدار هنوز به حافظه اصلی نوشته نشده است.
  - **Shared** (مشترک): بلوک حافظه بین چند کش مشترک است و هیچ تغییری در آن صورت نگرفته است.

- **Invalid (نامعتبر)** بلوک حافظه نامعتبر است و نیاز به بهروزرسانی از حافظه اصلی یا کش دیگری دارد.

این پروتکل تضمین می‌کند که در هر زمان تنها یک نسخه صحیح از داده وجود دارد و عملیات‌های خواندن و نوشتن بین پردازنده‌ها به صورت همگام انجام می‌شود.

سوال 4- یکی از روش‌های همگام‌سازی استفاده از قفل‌هایی معروف به قفل بلیت است. این قفل‌ها را از منظر مشکل مذکور در بالا بررسی نمایید.

پاسخ:

قفل بلیت یکی از روش‌های کارآمد برای مدیریت همگام‌سازی بین پردازنده‌ها در شرایطی است که داده‌های مشترک بین کش‌های مختلف پردازنده استفاده می‌شوند. در این روش:

1. نوبت‌دهی به پردازنده‌ها: قفل بلیت تضمین می‌کند که فقط یک پردازنده در هر لحظه می‌تواند به داده‌های مشترک دسترسی داشته باشد. این کار با شماره‌گذاری بلیت‌ها انجام می‌شود.
  2. پیشگیری از ناسازگاری حافظه نهان: در شرایطی که پردازنده‌ای داده‌ای را تغییر می‌دهد مثل مقدار 101 در کش (CPU1)، قفل بلیت دسترسی دیگر پردازنده‌ها مثل (CPU2) را تا زمان بهروزرسانی کامل حافظه اصلی و کش‌های دیگر محدود می‌کند.
- مزایا برای این مشکل:

- **تضمین همگام‌سازی:** با استفاده از قفل بلیت، قبل از این‌که پردازنده دیگر به داده دسترسی پیدا کند، حافظه اصلی و کش‌های دیگر بهروزرسانی می‌شوند.
  - **جلوگیری از شرایط رقابتی:** این قفل مانع از دسترسی همزمان پردازنده‌ها به داده‌های مشترک می‌شود و رفتار سیستم را پیش‌بینی‌پذیر می‌کند.
- نتیجه:** استفاده از قفل بلیت مشکل ناسازگاری کش‌ها را کاهش می‌دهد، زیرا تا زمانی که پردازنده تغییرات را کامل نکرده، دیگر پردازنده‌ها نمی‌توانند به داده دسترسی پیدا کنند. این روش در شرایط چندپردازشی با کش‌های جداگانه بسیار مفید است.

سوال 5- دو مورد از معایب استفاده از قفل با امکان ورود مجدد را بیان نمایید.

پاسخ:

- 1 - پیچیدگی در پیاده‌سازی و مدیریت: قفل‌های با امکان ورود مجدد (Reentrant Lock) نیازمند نگهداری اطلاعات مربوط به مالک قفل (Thread/Process ID) و تعداد دفعات ورود هستند. این موضوع باعث افزایش پیچیدگی در پیاده‌سازی و سربار پردازشی می‌شود.
- 2 - احتمال بروز بن‌بست: اگر طراحی و مدیریت این نوع قفل‌ها به درستی انجام نشود، ممکن است شرایطی ایجاد شود که یک پردازش قفل را آزاد نکند و دیگر پردازش‌ها منتظر بمانند، که به بن‌بست (Deadlock) منجر می‌شود.

سوال 6- یکی از ابزارهای همگام‌سازی قفل Read-Write lock است. نحوه کارکرد این قفل را توضیح دهید. و در چه مواردی این قفل نسبت به قفل با امکان ورود مجدد برتری دارد.

پاسخ:

قفل Read-Write Lock به دو دسته قفل برای خواندن و نوشتن تقسیم می‌شود:

- **حالت خواندن (Read Lock):** چندین پردازش می‌توانند به‌طور همزمان داده‌ها را بخوانند، به شرطی که هیچ پردازشی در حال نوشتن نباشد.
- **حالت نوشتن (Write Lock):** فقط یک پردازش می‌تواند داده‌ها را بنویسد و هیچ پردازشی اجازه خواندن یا نوشتن به‌طور همزمان ندارد.

مزایا نسبت به قفل با امکان ورود مجدد:

- **افزایش همزمانی:** در مواقعی که فقط عملیات خواندن انجام می‌شود، چندین پردازش می‌توانند به صورت موازی عمل کنند، که منجر به بهبود عملکرد می‌شود.
- **بهینه برای سناریوهای خواندن زیاد و نوشتن کم:** این قفل برای کاربردهایی که نیاز به خواندن مکرر و نوشتن کمتر دارند، بسیار مناسب‌تر از قفل با امکان ورود مجدد است، زیرا به کاهش سربار پردازشی کمک می‌کند.